

Vaspöri Tamás edző beszámolója

Felkészülés

A csapat a nyár elején ült össze, hogy átbeszélje a felkészülést az EB-re. Mindenkinek volt vállalása saját fizikai felkészülésre a nyári időszakra, amit a csapat minden tagja teljesített is. Sajnos az augusztusra, Törökországba tervezett WCT verseny elmaradt a helyszínen fellépő technikai problémák miatt.

Szeptembertől heti 4x volt egy órás foglалásunk és heti 1x 2 órás csapatedzésünk a pályán. A reggeli időpontban 2-3 csapattag mindig jelen volt az „egyéni” edzéseken, a csapat edzésen nagyjából mindenki jelen volt mindig, kivéve betegség/utazás miatti hiányzások.

Szeptemberben a csapat résztvett a kitzbüheli Austrian Openen, amit sikeresen meg is nyert. 6 mérkőzésből 5 győzelemmel és egy vereséggel.

Szeptember végén a tallinni WCT versenyen vettünk részt sajnos betegség és munka miatt csak három fővel. Itt egy győzelmet szereztünk, de igazából csak egy mérkőzés sikerült nagyon rosszul, a többi szorosra sikeredett.

November elején a prágai WTC versenyen indultunk. Itt is hasonló volt a helyzet az eredményeket nézve, mint Tallinnban. Egy győzelmet sikerült szereznünk. És szintén egy olyan meccsünk volt, ahol nagyon rosszul játszottunk.

A hazai versenyek közül a Magyar Kupán indultunk. Kiemeltként nem léptünk pályára az első hétvégén, aminek nem igazán örültünk, de kérésünk ellenére a rendezés bonyolultsága miatt nem tudtunk lemondani erről az előnyről. A második hétvégén bekapcsolódva, kellett azért idő mire belejött a csapat, és két vereség mellett is végül bejutottunk a döntőbe, ahol egy izgalmas meccsen szenvedtünk vereséget és lettünk ezüstérmesek.

Azt gondoljuk, hogy rengeteg időt töltöttünk a pályán edzéssel, és 3 nemzetközi versenyen is elindultunk, ezzel az előre elhatározott célunkat teljesítettük.

Hozzá kell tenni, hogy a bajnoki cím utáni mizéria miatt gyakorlatilag augusztus legvégén lett biztos, hogy mi mehetünk az EB-re. Ilyen helyzetek kialakulásának mindenképp elejét kellene venni, mert ez erősen kihathat az aktuális válogatott felkészülésére.

Az EB

Abszolút felspannolva, jó érzésekkel érkeztünk Lillehammerbe.

Végül is az első meccsünket és az utolsó kettőt sikerült megnyernünk, és közte 4x kikaptunk. Az orosz csapat kimagasodott a csoportból, a spanyolok ellen egy nagyon szoros meccset játszottunk, de sajnos utolsó kővel kikaptunk. Végül ők csak az oroszoktól kaptak ki a csoportban. Az észtek és a lett csapat ellen is kikaptunk, ok verhetőek voltak talán, de nem sikerült. Az észtek ellen nagyon nem jött össze semmi, míg ők a negyedik emberük kőveivel szinte minden endből jobban jöttek ki. A győzelmekről sok szót nem ejtenék. A belgákat és beloruszokat „simán”, a litvánokat nehezebben, de vertük. Ez a három csapat mindenképp gyengébb játékerőt képviselt, mint bármelyik másik csapat a csoportban. Egy további győzelemmel a play-offban lehetünk volna, a DSC-nk a legjobb volt a B EB-n...

Az EB alatt rock book-ot vezettünk, amit minden nap frissítettünk a tapasztalatokkal és megosztottuk a női válogatottal is, amihez ők is hozzáírták észrevételeiket. Volt olyan mérkőzés mindkét csapatnál, ahol a kedvező eredményt segítették ezek az észrevételek. Érdemes lenne ezt a kölcsönös munkát tudatosan bevezetni a válogatottak számára, segédletekkel, sablonokkal, illetve ezek eredményeit szövetségi szinten gyűjteni, hiszen ezek a kőszettek előkerülhetnek újabb versenyeken is, ahol hasznát lehet venni.

Konklúzió

Pár dolgot szeretnék mindenképp aláhúzni és kiemelni.

A csoportunkban az 5., összeségében a 9. helyen végeztünk, ami a 16 csapatos B csoport második harmada.

Az elmúlt 7 férfi EB eredményei közül ez holtversenyben a második legjobb eredmény.

Persze erre nem kell büszkének lenni. (2021 – 9. hely; 2020 – elmaradt; 2019 - -14. hely; 2018 – 9. hely; 2017 – 11. hely; 2016 – 8. hely; 2015 – 10. hely)

A mi csoportunk sokkal erősebb volt, mint a másik. Gyakorlatilag a másik csoport győztese, a török csapat kivételével az összes helyosztón, és play-off meccsen a mi csoportunkból érkező csapat nyert/végzett előrébb.

És amit mindenképpen látni kell: a két feljutó csapat (orosz és török) teljesen profi módon űzi a sportágat. Ez a munkájuk. Annyira magasan kiemelkedtek a mezőnyből, hogy velük szinte képtelenség felvenni a versenyt.

És igen el kell ismerni, hogy a feljutáshoz sokkal több kell, de a mai magyar férfi mezőnyben ez nincsen meg egyelőre. Abszolút profi hozzáállás, sokkal több edzés, edzőtábor, verseny kellene 2-3 éven át, hogy ezekkel a csapatokkal a versenyt fel lehessen venni. Mi is hiába tettük magunkat oda maximálisan, és jó érzéssel, mindenkinek van munkája, családjá, problémája stb. Tíz évvel ezelőtt ezzel még simán volt keresnivaló, de ma már, ahogy egyre több országban van curling pálya, mindenhol egyre nagyobb a merítés, egyre több a profi csapat, egyre nehezebb lesz odaérni.

Azért megjegyezném azt is, hogy a jég, amin edzünk itthon, nagyon nem hasonlít az EB jégéhez. Ez nem a jégmesterek, nem a pálya tulajdonosának, vagy ügyvezetőjének a hibája, ez egy fizikai tulajdonság, amin nem nagyon lehet változtatni. És az is látszik, hogy akik otthon „EB-jégen” tudnak készülni, sokkal nagyobb előnyben vannak velünk szemben.

Persze még mindig sokkal jobb, mintha nem lenne jégünk, de esetleg lehetne több, jobb... Az biztosan növelné a merítést is, ami hosszútávon jobb eredményeket szülne minden szakágban.

Ha ezeken tudnánk közösen a szövetséggel javítani, akkor lehetne esély sokkal nagyobb sikerekre is.

És végül nagy általánosságban elmondható, hogy ez az eredmény tükrözi a realitást. Ez van.